

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slovenci, volilci!

Dne 21. novembra t. l. volila bodo mesta in trgi Celje, Brežice, Laški trg, Sevnica, Gornjigrad, Ljubno, Mozirje, Žalec in Vojnik poslanca za deželni zbor.

Po soglasnem sklepu zaupnih mož iz imenovanih krajev, katere je podpisano društvo v ta namen pozvalo, proglasil se je kot kandidat naše stranke

gospod dr. Jurij Hrašovec,
odvetnik v Celji.

Taisti izvršuje svoj poklic že dalje časa med nami na spodnjem Štajarskem; njemu so povsem znane razmere, v katerih živé naši meščani in tržani; on je mož mirnega in jeklenega značaja, navzet čiste ljubezni za domovino in svoje rojake.

Njemu sme toraj vsak volilec z mirno vestjo in veselim srcem dati svoj glas!

Volilci! O tej prevažni priliki dokažite, da se prebivalstvo v mestih in trgih zaveda svojih političnih pravic in tudi svoje narodnosti.

Dolgotrajen in težaven je boj, ki ga bije slovenski narod sploh za svoje pravice in sicer na vsakem polju. Vsakemu rodoljubi je znano, kako nas povsod izpodriva nasprotna stranka, kako se še vedno prezira naš jezik v uradih in šolah, kako skuša v zadnjem času brezobzirno društvo naše ljudstvo celó gmotno uničiti, odpoditi iz dežele.

Naš boj je pa tudi nejednak, ker vlada ni naklonjena težnjam slovenskega naroda. Odveč bi bilo naštetih krivice, katere moramo ravno prenašati od one strani, kjer bi smeli pričakovati varstva svojih pravic.

Volilci, tega boja se niste bali dosedaj — tudi se ga ne boste bali za naprej!

V slogi je moč in le, ako smo jedini in združimo vse naše moči, mora zmaga biti naša.

V boju seskušajo moči; brez boja ni zmage.

Pridite toraj, volilci, na dan volitve vsi brez izjeme ter brez izgovora na volišče in volite soglasno kandidata, ki ga vam priporoča

„Slovensko politično društvo za Štajarsko“.

Zborovanje katol. političnega društva v Konjicah dne 15. oktobra 1893.

To zborovanje sme se po vsej pravici imenovati najsjajnejše v zadnjih letih. Na vabilo odbora zbralo se je v nedeljo popoldne do 250 udov »katol. političnega društva« iz vseh bližnjih župnij in krajev. Počastili so nas trije gospodje poslanci: Fr. Robič, M. Vošnjak in dr. Dečko. Prišlo je 9 duhovnikov, kar posebno pohvalno omenjamo. Ljudstvo videč pastirje svoje gre rado in navdušeno za njimi.

Ob določeni uri, treh popoldne, pozdravijo gospod prvomestnik Voh v tako obilnem številu zbrane zborovalce, predstavijo naše gospode poslance, dajo besedo državnemu in deželnemu poslancu g. M. Vošnjaku. Ta gospod nam v dobro premišljenem govoru pokaže razmere deželnega zbora štajarskega in kako težko je nam Slovincem kaj doseči, kjer 45 Nemcev zavrže in zaduši vsaki še tako dober in koristen predlog, ki ga stavi kateri izmed 8 Slovencev. — Potem navaja in opravičuje svoje postopanje in pravi, da je proti prosti ženitvi, t. j. da se sme le tisti ženiti, ki dokaže, da zamore rodovino pošteno preživiti in oskrbeti. Nekega dneva prišlo je premajhno število liberalcev v deželno zbornico in njegov predlog se s pomočjo konservativcev sprejme, a ni dobil najvišjega potrjenja. Gosp. poslanec je proti lovski postavi in je predlagal za kmeta večjo odškodnino, ravno tako proti silno krivični volitvi v okrajne zastope, a zastonj, ker je deželnozbornska liberalna večina prešla prek teh predlogov na dnevni red. Nadalje govori gosp. poslanec o državnem zboru od leta 1879 naprej, ko je liberalcem odklenkalo. Od tega časa so volitve vsaj nekoliko prostejše, zato pa se je tudi kmalu spremenilo lice državnega zbora, obrnilo se je na konservativno, Slovanom prijaznejšo stran.

Kako pa je v novešem času v državnem zboru? Vseh poslancev je 353, od teh le 13 Slovencev. Zares

malo število in neznatno. Zato si morajo slovenski poslanci iskati zaveznikov in ti so Poljaki, Čehi, Jugoslavo-
vani, Hrvati in Dalmatinci. Vsi ti skupaj še tudi nimajo
večine. Tega kriva pa je volilna postava po liberalnem
Schmerlingu v prid liberalcem skovana na škodo Slo-
vanov v Avstriji. Slovani sami tedaj na Dunaju ne do-
sežemo ničesar, iščemo še si zaveznike pri drugih nar-
odnostih in to so verni nemški katoličani, ki prizna-
vajo, da ima vsak narod pravico do § 19. Teh poslan-
cev je 23 in so bili do sedaj in upamo, da bodo tudi
zanaprej naši podporniki in našim zahtevam pravični.
Zborovalci in vsi navzoči temu z živio-klici navdušeno
pritrldijo. — S tem hočemo mi slov. poslanci, sklne
gosp. govornik, složno delovati po geslu, s katerim smo
bili izvoljeni, delati kot katoličani, Slovani in Avstrijani.

Za njim dobi besedo poslanec g. Robič in govori
kot strokovnjak o šoli. V prepričevalnem govoru raz-
kriva stare rane in bolečine, katere nosimo že čez 20
let zarad naših učilnic, kjer naj bi se ne samo učilo,
ampak tudi odgajalo in vse to le v materinskem jeziku.
Njegovo delovanje v državnem zboru bilo je vselej v
tem smislu. Potegoval se je za Korošce, Goričane in
Tržačane, kjer so prav žalostne šolske razmere. Otroci,
ko stopijo 6 let stari v šolo, zabija se jim v glavo pouk
v tujem jeziku, med tem, ko še slovenski ne znajo
govoriti in se potrebno izraziti. — Poglejmo druge nar-
ode: Nemec se uči le nemško, Lah laško, Anglež po
angleško, le slovenski otroci se še na mnogih krajih v
prvem šolskem letu mučijo z »edino zveličalno« nem-
ščino. Slovenec potrebuje naobrazbe, a ta je mogoča le
v materinem — slovenskem jeziku. — Gospod poslanec
naznanja, da je vlada predložila osebni davek. Kot ud
davčnega odseka pravi, da je s pomočjo Poljakov in
konservativcev dosegel, da se je v tem odseku sklenilo,
bodi si davek kakoršenkoli, a naj se s tem kmetom ne
nalagajo večja bremena, ker jih nositi ne morejo. V
misel vzame zdajni političen položaj ter pravi, da je
povsem neugoden in zamotan. — Omenja še raznih
vladnih predlogov, katere je ali bode kmalu vlada sta-
vila, posebno novo volilno predlogo. Kaj nam ista pri-
nese, kaj imamo od nje upati, še danes soditi ne mo-
remo. Pri vseh teh nejasnih razmerah hočemo državni
poslanci delati po geslu: »Ne vdajmo se!«

G. dr. Rudolf vpraša gospode poslance, kaj je ven-
dar s slovenskimi paralelkami v Trstu, Gorici in našem
Celji, kje morajo slov. otroci celo 9 let gimnazijo ob-
iskovati. Odgovarja mu g. M. Vošnjak, da so na to de-
lovali že prejšnji poslanci, se potegovali za iste sedanji
in se hočejo tudi za naprej potegovati. »Ako pa tega
nismo dosegli«, pravi, »krivda ni na naši strani«. Vlada
ne kaže Slovencem nič kaj prijaznega obraza, za to ni
vspeha.

O naši Konjiški šoli govoril je ognjevit gosp. dr.
Rudolf. Razvijal dokaj zamotani voz, kjer imamo kar
naenkrat tri šole in tri krajne šolske svete.

Četrty govornik, tajnik g. Tomažič ni mogel obširno
razlagati o letošnjem rimskem potovanju, ker ura ka-
zala je že na pozno. Omeni le nekoliko o 50letnici
škofovanja sv. očeta Leona XIII. in nepozabnega spre-
jema pri njih dne 14. aprila t. l. Čez vse ljubeznjivi
bili so sv. Oče posebno do nas Slovencev, ker so nas
osebno predstavljali dični naš rojak, milostni vladika
Mihael. — Obljubi pa, da hoče o tem zanimivem po-
tovanju govoriti drugokrat, ko bode več časa.

K sklepu se gospod prvomestnik zahvali gospodom
poslancem, govornikom in vsem vdeležencem, ter zbrane
povabi, naj zakličejo trikratni živio na sv. očeta Leona
XIII. in na svetlega cesarja Franca Jožefa I., kar se ve,
da pričujoči z največjo navdušenostjo storijo.

Cerkvene zadeve.

Inštalacija novega župnika, č. g. Ivana Kaplerja pri Sv. Križu pri Mariboru.

Dne 17. septembra obhajala je Križevska župnija
dvojni praznik, namreč patrocinij ali god svojega cer-
kvenega patrona (povišanje sv. križa) in pa inštalacijo
novega župnika, č. g. Ivana Kaplerja, ki so bili doslej
provizor ravno tam. Bil je to v resnici dan velikega
veselja. Cela cerkev od zunaj in znotraj je bila olep-
šana, kakor nevesta, ki pričakuje svojega ženina. Raz
zvonik pa so te pozdravljale slovenska, cesarska in
štajarska zastava. Pred glavnim cerkvenim vhomod bil
je postavljen krasen slavalok z napisoma: »Blagoslov-
ljen, ki pride v imenu Gospodovem« na jednj strani,
na drugi pa: »Slava č. g. župniku J. K!« Od cerkvenih
vrat pa do župnišča je bil lep drevored iz ovenčanih
smrekic in pred župniščem zopet velik slavalok z na-
pisom: »Dobro došli!«

V soboto ob šestih bile so večernice. Pri prvem
blagoslovu začeli so že pokati možnarji, a pri zadnjem
oglasili so se tudi že godeci pod vodstvom g. Pelela iz
Maribora. Po »Zdravi Mariji« začeli so lepo trijančiti,
godeci pa so šli spremljani od domačih fantov z lampi-
joni pred župnišče ter tam naredili g. župniku podok-
nico. Med tem pa so se skoro na vseh hribih užgali
veliki kresovi, od katerih so se posebno odlikovali kre-
sovi na Pohnikovem, Špesarjevem, Ilgičevem in Vavdi-
novem vrhu. Na prvem bilo je narejeno iz borovih ko-
renin (»iz kinovca«) sladko ime Jezus, okoli imena pa
goreč venec. Na drugih pa so bili krasen kvisku kipeči
križ, monštranca in še druge lepe podobe. Poleg seži-
ganja kresov, ki jih je bilo nad dvajset, so tudi streljali,
da se je tresel hrib in dol. Med ognjem in streljanjem
pa so tudi rakete spuščali in sicer na Špesarjevem, Min-
kličevem, Smolnikovem, Ilgičevem in Vavdinovem vrhu.
»Kaj takega še Križevska župnija ni doživela«, vskliknil
je sedemdesetleten starček, ko je na vseh straneh ob-
čudoval znake posebnega veselja.

V nedeljo jutro začeli so že ob treh streljati, tri-
jančiti in igrati. Že k rani službi božji privrelo je mnogo
ljudij iz bližine in daljine, katerih število se je kmalu
še jako pomnožilo. Po rani službi božji pripeljali so se
inštalator preč. g. kanonik in dekan Fil. Bohinc iz Ma-
ribora in z njimi Kamniški župnik č. g. Fr. Schwarz.
K tej slavnosti prišli so tudi sosedni č. gg. župniki:
M. Šinko iz Gornje Sv. Kungote, P. Egidij Trček od Sv.
Jurija na Pesnici in Fr. Šegula od Sv. Duha v Sekov-
ski škofiji. Ob desetih bil je slovesni vhod. Pred žup-
niščem pričakovala je novega pastirja poleg množice
ljudstva lepa vrsta belo oblečenih deklet. Ko pridejo g.
župnik z obilno asistenco iz župnišča, stopi pred njih
učenka v beli obleki ter jih v imenu učencev in učenk,
kakor tudi v imenu Križevskih župljanov prijazno pozdravi,
jim čestita k temu veselemu dnevu ter jim v znamenje
visokega spoštovanja pokloni šopek cvetlic.

Na to se č. g. župnik prav ganljivo zahvalijo vsem
svojim župljanom za veliko veselje, katero so jim pri-
pravili na ta dan in za ljubezen, ki jo kažejo do svo-
jega novega dušnega pastirja. Obljubijo jim, da hočejo
biti njihov skrben in zvest pastir ter prosijo, da naj
bodo oni njihove pridne ovčice. Naposled pa še rečejo
v znamenje svoje ponižnosti, da naj vse to veselje ne
velja njim, nego trojedinemu Bogu, kajti le po božji
volji in previdnosti so tukaj župnik postali. Potem se
je procesija med godbo počasi pomikala v cerkev, kjer
je bila pred oltarjem investacija in so preč. g. kanonik
in dekan oblekli novega g. župnika v mašno obleko ter
jim izročili cerkvene knjige in ključje. Na to stopijo

preč. g. kanonik na lečo ter v kratkih pa lepih besedah označijo pomen današnjega dvojnega praznika, razložijo pravice in dolžnosti novega pastirja do svojih ovčic in nasprotno ter sklenejo s temi lepimi besedami: »Pasi tedaj, novi dušni pastir, zvesto svoje ovčice pod zastavo sv. križa, da boš, kadar te pokliče ljubi Jezus na odgovor tvojega pastirovanja, lahko mirno rekel pred sodnim stolom: »Glej, tukaj so vse, katere si mi izročil, ne ena se ni izgubila!«

Po pridigi služili so novi g. župnik slovesno sv. mašo. Pevci in pekinje pa so pod vodstvom g. Ornika iz Svičine kaj lepo zapeli vlč. g. župniku pesem za instalacijo.

Po službi božji razveseljevali so se gostje pri mizi gostoljubnega novega g. župnika. Bilo je tudi mnogo lepih napitnic in nagovorov, v katerih se je posebno povdarjala udanost naši sv. veri pa tudi goreča ljubezen do milega naroda in jezika slovenskega, ki je tukaj na meji v vedni nevarnosti. Da našega mil. kneza in škofa, ki tako vestno skrbijo v dušnem oziru za vsestranski napredek svojega naroda, nismo pozabili, je ob taki slovesnosti ob sebi umevno. — Kar je posebno hvalevredno za Križevčane, vršilo se je vse lepo mirno; dasiravno je bilo mnogo ljudstva, vendar ni bilo nobene prepira po krčmah, da celo nobene žal besede ni bilo slišati, nego povsod je vladalo neizkaljeno veselje.

Daj mili Bog, da bi novi g. župnik mogli dolgo let neutrudno delovati med Križevčani v čast božjo in v dušno povzdigo izročeneja jim ljudstva, katero jim je srčno udano, kar je pričala cela slovesnost, a katero tudi g. župnik posebno ljubijo. Ker pa g. župnik niso le vnet dušni pastir, nego tudi goreč slovenski rodoljub, bodo gotovo z vsemi močmi branili na meji slovenski narod pred tujim navalom in pred potujčenjem, da mu tako neomadeževani ohranijo najdražji svetinji: sv. vero in besedo materno. Z.

Čč. frančiškanke vednega češčenja najsv. zakramenta v Maribor.

Velevažen den za mesto Maribor in za škofijo Lavantinsko bil je dne 30. septembra t. l. Ta den preselile so se namreč sestre frančiškanke iz Levova v Maribor, da tukaj postavijo evharistični tron t. j. da vedno izpostavljeno sv. Rešnje Telo noč in den molijo in častijo. Ker je Jezus Kristus v najsv. zakramentu vedno pričujoč, veže nas vsaki trenotek dolžnost, moliti ga, po mogočnosti osebno, prav mnogokrat pa v duhu ga obiskovati. Kar posamezni le težko in nepopolnoma storijo, to storijo sestre vedno in neprenehoma! Ali bo pač kdo mislil, da taka vedno, molitve, neprestano češčenje Jezusa Kristusa, našega odrešenika in sodnika, zamore ostati brez koristi, brez blagoslova za mesto Maribor, za škofijo Lavantinsko? Saj je to le posnemanje onega češčenja in one molitve, katero Bog vedno prejema od angelov in zveličanih v nebesih. Gospod pa nas je učil moliti: »Zgodi se Tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji«.

Kakor je »Slov. Gospodar« že poročal, kupili so za novi samostan hišo gospoda Janeza Girstmayr-ja na Tappeinerjevem trgu, in spremenili eden del poslopja v prostorno kapelo. Lepo okinčano kapelo so dne 30. septembra t. l. v soboto ob 1/2 8. uri rano blagoslovili ter posvetili presvetemu Srcu Jezusovemu prečastiti gospod prelat in stolni dekan mariborski msgr. Franc Kosar, služili v njej prvo sv. mešo in vpostavili sv. Rešnje Telo. Po sv. opravi blagoslovili so tudi vse samostanske sobe. Tako je bilo vse pripravljeno za nove prebivalke, ki so za ta den bile napovedane. Popoldne ob dveh, toraj o nenavadnem času, naznanja z veličastnim glasom veliki zvon stolne cerkve, da milostljivi gospod knez in škof za pol ure namenijo imeti

slovesen vhod v svojo stolnico. Kmalu po 2. uri prihiti brzovlak z novimi redovnicami v Maribor. Spremljali so njih: velečast. gospod doktor bogoslovja P. Štefan Wawrzkowicz, minorit iz Levova v Galiciji (minorite tam imenujejo frančiškane, naše frančiškane pa imenujejo bernardince), zanaprej profesor bogoslovja v Krakovi; svitla knezinja Štefaniya Jablonowska iz Levova, gospa Marija baroninja Buol roj. grofica Karnicka iz Gradca, in gospodična Stanislaja pl. Kornowska iz Levova (sorodnica poljskega kralja Janeza III. Sobieskega, ki je leta 1683 Dunaj rešil Turkov in umrl leta 1693). Na kolodvoru jih je pričakovala velika množica. Gospoda doktorja sprejela sta dva duhovnika iz mesta. Za čč. sestre imele so voze pripravljene sledeče gospe in gospodične iz Maribora: gospa Henrieta Schwab, soproga gospoda c. in kr. polkovnika, baronesa Terezija Lazarini z nečakinjo baroneso Lazarini, gospa pl. Sauer, hišna posestnica, gospodična Terezija Pöschl, hišna posestnica, gospa Ana Majciger, soproga c. kr. gimnazij. profesorja, gospa Marija Dreksler, hišna posestnica in gospodična P. Denzl, hči zvonarja. Prav težko so blage gospe in gospodične prišle s častimi redovnicami do svojih vozov, ker je prostor pred kolodvorom bil poln ljudstva, in vsakdo je hotel videti nove sestre, pokrite s črnim pajčolanom. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Nekaj o klaji.

Precej umetno je, molznim kravam prav in z vspehom polagati. Tu je namreč treba skrbeti za klajo, ki pospešuje mleko, rast in vse notranje organizme v svojem delovanju. Mleko, meso in še nekateri drugi deli ali prvi izvodi obstojijo večidel iz dušnatih snovij. Iz snovij brez dušeca pa je n. pr. mast v prvi vrsti omeniti. Toraj spajati moramo pri polaganju klajo, ki ima bogato dušeca v sebi, s klajo z manj ali celo brez dušeca. Prve vrste klajo dajejo mlajši, zeleni deli rastlin, semena onih rastlin, iz katerih se različno olje stiska, in sočivje. Malo dušeca pa imajo korenine, slama in zrnje raznih vrst žita. Tu nahajamo namreč sladkor, skrobilo (Stärke), rastlinska vlakna (Faser) in še druge snovi brez dušeca. A kako izbrati ali bolje rečeno spojiti razne pridelke na njivi in travniku, da bi vsem zahtevam molzne živine vsaj v nekoliko vstregel? Pravega odgovora še na to vprašanje ni, ker se še le poskuša, katera bo prilična. Na večih stranij hvalijo se naslednje zmesi: ječmen, grahor in grah, ječmen, oves, grahor in grah ali pa oves, grahor in grah brez ječmena so zmesi, ki so se dobro obnesle. Kjer je ječmen zmešan z grahorjem, vzamejo se najmanj tri četrтинke ječmena in jedna grahorja in sicer kedar se seje. Če je ječmen spojen s grahom, tedaj se vsejejo dve tretjini ječmena in jedna graha. Kedar pa oves z grahovjem seješ, vzemi tri četrтинke ovsa in jedno grahorja; več grahorja ni dobro, ker rad oves prerase in ker se da težko kositi. Dokler se z zelenjem polaga, priporočuje se zmes, obstoječa iz dve tretjini ovsa, jedne šestinke graščine ali grahorja in jedne šestinke graha. Na zeleno naj se pa molzni živini polaga, brž ko je mogoče in tako dolgo, dokler je kaj zelenega dobiti.

Zboljšanje sadjereje.

Navadno ima občina več ali manj zemlje, ki le malo nese. Tu ni ničesar vsejanega, ničesar posajenega, še sadnega drevja manjka večidel povsod. Paša pa, ki na takih »gmajnah« zraste, ni posebne vrednosti, ker

se le premalo gnojijo taki pašniki. Zaradi tega poprijelo se je nekaj občin novih načel. Nasadilo se je precejšnje število sadnega drevja na takih občinskih prostorih. Potem razdelila so se ta drevesca sosedom po primerni ceni na leto. Čez vse drevje poiskal se je mož, ki razume nekoliko o sadjereji, da drevesca goji in na celi vrt pazi. Na ta način pridelalo se je že precej sadja in občinske blagajnice prejele so že tudi nekaj dohodkov, se ve, da ne Bog ve, kako velikih. A iz malega raste veliko. — Dokler so drevesca mlada, porabi se vrt še na drugo stran na jako koristen način. Posadi se ali krompir, ali se vseje oves ali kar si bode. Postajajo drevesa večja, daje vendar sadovni vrt — prejšnja pustinja — lepe in zdrave trave v obilici, da je veselje.

Kaj, ko bi se tu ali tam poprijeli občinski očetje tega načina, da se sadjereja vsaj malo zboljša in povzdigne! Posameznik le prav težko pride do priložnosti, si mladih sadnih dreves nasaditi.

Sejmovi. Dne 18. oktobra pri Sv. Treh Kraljih v Slov. goricah, v Mozirji, v Podsredi, v Trbovljah in v Vojniku. Dne 19. oktobra v Vidmu. Dne 21. oktobra v Celju, v Mariboru, pri Sv. Petru pod Sv. Gorami in v Sevnici. Dne 23. oktobra v Ribnici na Pohorju.

Dopisi.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. (Gasilno društvo.)

Raznovrstne potrebe nam vstvarjajo dandanes društva z raznovrstnimi nameni. Mi Slovenci imamo gotovo največ društev, ki si stavijo nalogo, buditi in krepiti med našim ljudstvom narodno zavest. Vendar nikdo ne zahteva, da bi se ustanjavljala na Slovenskem samo taka društva, ki služijo probujenju domovinskega čustva. Mi imamo tudi druge potrebe, in nespametno bi bilo, ako bi si tudi v dosego teh potreb ne snovali primer-nih društev. Toda ta društva, katerih glavni namen ni gojitev narodnosti, ne bi smela nikdar nasprotovati našim narodnim težnjam in jih tudi ne ovirati. Žal, da se to dogaja, dogaja tudi pri nas. Naše »gasilno društvo« ostaja trdovratno in kljub vsemu prigovarjanju noče se posluževati slovenskega velevanja, saj se njim hitro pozna, da nemščina ni za njih slovenska usta. Oh, kako nepravilno in nerodno izgovarjajo vsako nemško besedo! Bog nas ne kaznuj, da bi jih morali mnogokrat slišati! Gasilci, vi se sami smešite. Možje, ste slovenski možje, ravnajte toraj tudi kot slovenski možje in krenite njo kmalu na drugo pot! In nadalje, zakaj ste v zvezi z nemškimi gasilci Radgonskimi? Lepše bi bilo in naravnejše, da se pridružite slovenskim gasilcem Ljutomerskega okraja. Tam bi se priučili slovenskega velevanja in bili bi domačini med domačini, kateri bi vas spoštovali, a zdaj ste tujci med tujci, ki se vam na skrivem posmehujejo zaradi vaše spakedrane nemščine. Res, kar se tiče vaše hitrosti in marljivosti pri požarih, vsa čast in hvala vam, a kar se tiče vašega velevnega jezika in vaše zveze, Jurjevškemu okraju niste v čast. Torej se ne mudite dolgo, skličite kmalu svojo sejo in pre naredite pravila, kjer so pre naredbe potrebna. Društvu na korist bi bilo tudi, da ne shranjujete svoje društvene obleke več v gostilni, ampak kje drugod. Zakaj, pač ni potrebno razlagati. Upamo, da bomo vas v kratkem smeli pozdraviti kot vrle, previdne in varčne slovenske gasilce. Bog daj!

Iz Gočove pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. (Posnemanja vredno.) Hvale in posnemanja vreden je odbornik v. Vincenc Kronvogel iz Gočove. Ako ravno so ga že nekateri ob volitvi pisano gledali, ne

zmeni se on nič za to ter je neustrašljiv; tako je že večkrat tirjal slovenski zapisnik občinske seje, kedar mu je župan nemškega izročil. In glej, sedaj dobi le samo on slovenskega, drugim pa župan nemškega pošlje. To ni lepo za župana v slovenski občini. Ako bi vsi odborniki tako zahtevali, gotovo bi tudi njim moral željo izpolniti. Toliko za danes, ako prilika nanese, prinesem več na dan.

Rodoljub.

Od Sv. Trojice v Slov. goricah. V nedeljo, dne 8. t. m. se je vsedla mala kopa bučelarjev tega okraja za mizo v gostilni pridne vdove Roze Mlinarič, ter se je tukaj predlagalo, da bi se ob času, ko bi se večje število bučelarjev oglasilo, tedaj bi si osnovali kako medsebojno poučno šolo za bučelorejo in bi si tudi kak dober časnik za to svrhu naročiti mogli. Vabimo torej več bližnjih bučelarjev na oglasilo, da bi bil panj naše šole poln vrlih bučelarjev, ne pa lenih trotov, kakor sem to v nedeljo opazoval; videl sem samo dva; eden je v izbi precej brenčal, drugi je bil zunaj — odletela sta in srečno, srečno! jima želi — pisatelj.

Iz Prihove. (Pojasnjenje.) Iz dopisa iz Prihove v štev. 39 si lahko tuji bralec misli, da se je to zločinstvo v Prihovski župniji zgodilo. A temu ni tako, ampak zgodil se je uboj v sosedni fari, kjer so doma ubijalci, zapeljivka in ubiti. V tisti župniji je bil tudi nesrečnež »secciran« in pokopan. Tudi krčma, v kateri so se ga nesrečneži preveč nasrkali, je v sosedni fari, ne daleč od tamošnje župnijske cerkve. Nobena teh oseb ne spada k Prihovski župniji, tudi ne k naši občini. Nas Prihovljane pač ne more veseliti, da se kaj takega na nas obeša!

Iz Pletovč. (Izdatna nagrada.) Velerodno predsedništvo štajarske hranilnice v Gradcu je gledé na velevažno podjetje vinorejske družbe za »Celjsko vinsko okolišče« tej družbi za začetne potrebe blagodušno na prošnjo podpisanega načelnika volilo izdatno svoto celih 100 gld. Imenom vseh udov vinorejske družbe si usoja načelnik v posnemanje za velikodušni dar očitnim potom in javno tu najtoplejši zahvalo izreči velečastitemu predsedništvu štajarske hranilnice v Gradcu. O uporabi nagrade se bode slavnej hranilnici natanko poročevalo. — Predsednik vinorejske družbe za Celjsko vinsko okolišče.

Gustav Potočnik, nadučitelj.

Iz Čadramske okolice. (Letina.) Z ozirom na nekatere druge kraje, kjer je bila po raznih uimih poškodovana večina poljskih pridelkov, smemo se tukaj sploh še srečne šteti, ako primerjamo pridelke k eden drugemu. Ozimine so bile spomladi precej redke, pa so se pozneje zelo zarastle, zlasti pšenica je bogato obrodila in ko bi imela ceno, kakor se ji spodobi, lahko bi dobil marsikateri kmetovalec lepe denarje za-njo, kar pa ni pričakovati. Sena je bilo tudi tukaj, kakor večji del povsod, blizu polovico manj od lani in marsikateri kmet bi rad prodal svojo goved, da bi laže shajal s krmo, ali pa da bi plačal vedno naraščajoče dolgove, pa ne more, ker mu nihče še polovice prave cene ne obljubi. Ajda še sedaj lepo kaže, čeravno je bila po viharju in plohi precej poškodovana. Sadje obrodilo je zelo različno, največ bilo je češpelj in sliv, a najmanj hrušek, zato napravljajo ljudje most največ iz jabelk, katera so bila srednje polna, cene pa nimajo preveč visoke. Vinska letina bode pa menda, kakor že zdaj dve leti slaba, ker grozdov ni mnogo videti, razun na kaki izabelini brajdi in še tega je dne 9. t. m. drobna toča med silnim nalivom precej razcepila. Trs si je sicer letos tam, kjer so vsaj dvakrat škropili, precej opomogel in ima močne rozge, vendar pa še se tam pa tam po listji peronospora prikazuje, opaziti je tudi marsikatero drevo, posebno mlajše, kakor da bi mu tudi ta bolezen perje pokončavala in tudi sadje ostane zelo

slabo. Da bi vsaj škropilnice bile bolj po ceni, škropljenje je vendar koristno in potrebno. Bregovski.

Iz Negove. (Priimena.) »Imena učencev je pisati tako, kakor želé njih stariši«. Ta določka paradira tudi vže v šolskih zapisnikih Negovskih. Prav dobro sredstvo pa je za Negovsko šolsko voditeljstvo! Iz priimen šolske mladine plodili se bodo tako lahko Negovski nemškutarji. Žal, da so priimena v rojstnih knjigah pokvarili nekdanji pisatelji matičnih spisov. Dolžnost je torej, da zdanji pisatelji župnijski taista priimena »pravilno« pišejo. Vsako priime ima — mora imeti svoje lice, to je v vsakem jeziku — svojo obliko. Nikakor torej ne pritrdimo temu ukazu odzgor; ker iz njega bi še hujše berolinilo. Tako je na pr. šolsko voditeljstvo Negovsko vže začelo priimena kvariti na pr. Markovich, Klementschitsch, Wresnig itd. To je nepravilno, to je nemškutarsko! Saj se oča teh šolarjev tudi tako podpisujejo, odgovorilo mi bode Negovsko šolsko voditeljstvo. Dá, ker so ga tako tudi poprejšnji nekateri šolmaštri učili. Torej pozor! — Imena in priimena naj se pišejo prvič: v krstnih knjigah pravilno. Izpisi iz krstnih knjig naj bodo pravilno pisani in nobeno voditeljstvo, izlasti šolsko naj se ne usoja s priimeni berolinita.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nadvojda Franc Ferdinand se vrne te dni s svojega potovanja okoli zemlje na Dunaj ter ostane odslej na domači zemlji. Nadvojvoda stopi, kakor se misli, na mesto pok. cesarjeviča Rudolfa ter bode tako cesarjevič, prestola naslednik. — V državnem zboru se vrši posvetovanje o izjemnem stanju v Pragi, zoper to govorijo samo mladočeški poslanci, za-nj pa ne govori nihče in vendar je skorej gotovo, da se potrdi od večine drž. poslancev. Velika pa ta večina, mislimo, da ne bode; tudi izmed slov. poslancev se ne ogreva nihče za-nj. — O volilni spremembi, katero predlaga vlada, gredó si misli drž. poslancev jako na vskrižje in iz nje, vsaj v tej podobi, kakor jo predlaga vlada, ne bode brž nič, da-si je spremembe v resnici treba, samo da v drugem oziru.

Štajarsko. V nedeljo je bilo v Gradci pod milim nebom veliko zborovanje delavcev iz Gradca in okolice; razpravljalo se je na njem o splošnji volilni pravici in se ve, da so vsprjeli resolucijo, ki tako zahteva. Zastopnik vlade je bil naš rojak, Miha Papež. Neredovni bilo. — Trgovci iz vseh avstrijskih dežel naredijo si trgovsko zadrugo in gredó za-njo posebno štajarski trgovci v ogenj. Ali jim prinese zadruga v resnici tisto srečo, katero si obetajo? Nam se ne zdi, da je to že tako gotovo, kajti razmere so v raznih deželah razne in se ne dajo spraviti kar tako v en koš, v eno zadrugo.

Koroško. Na Koroškem je navada, da se zberó od časa do časa župani iz kakega okraja ter se posvetujejo o potrebah tega okraja. Ali pri teh shodih je navada, da govoré le nekateri, drugi pa jim prikimavajo, če tudi niso z njimi enacih mislij. Če se vršijo shodi tako, tedaj pa bolje, da jih ni. — Kat. pol. društvo »Straža« napravi dne 29. oktobra javen shod v Štriholcah v Važenberški občini. Delovanje tega društva zasluži priznanje vseh Slovencev.

Kranjsko. Za Notranjsko bode treba nove volitve dež. poslanca; »narodno-napredna stranka« ponuja volilcem Jurija Krajgharja, volilci pa še ne marajo veliko za-nj, mogoče pa je, da ga vsprejme volilni shod v

Cirknici, če do tega pride. — V Ljubljani so imeli delavci v nemški kazini zadnjo nedeljo neko zborovanje in se je na njem reklo, da je delavcem narodnost — deveta briga. V prvi vrsti stoji pač kruh, toda ali si ga slov. delavci ne jemljejo sami, ako si ne skrbijo, da ostane slov. kruh slov. delavcem?

Primorsko. Občni zbor »Sloge« v Gorici je vsprejel prav umestne resolucije, v katerih brani slov. okoličane nasproti laškim kričačem in pa — c. kr. okr. glavarstvu v Gorici. — V okolici Trsta je bilo eno mesto dež. poslanca se prazno in voljen je sedaj slov. mož, Ivan Vatovec.

Istersko. Dnes se vrši v Dekanih volilni shod ter se ga vdeležita poslanca dr. Laginja in Špinčič.

Hrvaško. V Voloskem pri Opatiji so bile obč. volitve in so si Nemci (?) in Lahi veliko prizadeli, da dobijo obč. zastop v roke, češ, da je tega zavoljo Opatije, kamor prihaja največ Nemcev treba. Za tokrat pa še niso imeli povsem sreče, ampak hrv. volilci so volili — hrvaške može, ne maraje za privandravce. Tako je prav!

Ogersko. Govori se, da ima vlada privoljenje cesarja za to, da predloži drž. zboru načrt postave za »civilni zakon«, že v rokah. Mogoče, toda ni verjetno in če je resnica, bode vladi še velika težava, da spravi načrtu večino v hiši magnatov v kupe. — Drž. zbor je pretrgal svoje posvetovanje ter ga je odložil do konca tega meseca. Zakaj je bilo tega treba, se sicer ne zna, ali najbrž gredo poslanci rajši na trgatve in tudi ministrom je treba odpočitka, kajti zadnje dni so bile v zboru hude praske, ne na čast državi.

Vunanje države.

Rim. Mesec oktober je posvečen Kraljici sv. roženvenca in sv. oče Leon XIII. so vsled tega izdali zopet prelepo okrožnico, v kateri priporočajo vernim katolikom to prelepo pobožnost ter razkazujejo v njej lepoto in dobroto sv. roženvenca. S to pobožnostjo imajo pa sv. oče še tudi posebne namene gledé na spazeno sedanje življenje.

Italija. Sodba čez uradnike pri rimski banki je bila taka, da je minister za pravosodje vzel slovo, češ, da ne mara biti v družbi tacih ljudij, katerim take goljufije niso več — goljufije. Tudi mi smo z njim ene misli. Angleško brodovje je priplulo v laške luke in to ne brez pomena. Najbrž hočejo s tem dokazati, da niso za Francijo in Rusijo, če že mora biti zveza, naj pa bode s tripelaljanco!

Francija. Te dni je v tej republiki vse po konci. vsi so polni veselja in ljubezni za Rusijo. Ruski častniki se slavijo v Toulonu in v Parizu, da jih postaja brž samih strah, kaj bode iz tega. No kaj bode? Zveza francoske republike in ruskega cara — ta ne gre prav v kupe in brž ko ne se taka zveza tudi ne naredi, naj si jo francoski možje želijo še enkrat bolj, kakor si želijo že doslej. — Maršal Mac-Mahon, svoje dni predsednik republike, je umrl, ne mara da mu napravijo še pogreb na državne stroške!

Anglija. Kaj dela stari minister, lord Gladstone? Zoper njega se piše in govori na raznih shodih veliko in vsa jeza na-nj prihaja iz tega, ker je hotel dati nekaj prav ubogemu, skozi 300 let zatiranemu irskemu ljudstvu. Mogoče je sedaj, da Gladstone pade in ubogo irsko ljudstvo je ob svoje upanje na boljše čase. To bi bilo žalostno, ali je čisto lahko mogoče.

Nemčija. Knez Bismarck ni bil tako hudo bolan, kakor se je mislilo. Njegov jezik je še vedno gibčen in ne da mirú nasledniku v službi drž. kancelarju — generalu Capriviju. Zoper tega pa se vzdiguje sedaj še vprašanje, zakaj še ni trgovinske zveze z Rusijo. Odgovor

na to vprašanje sicer ni težak, saj ruska vlada noče take zveze, če se ji ne dovoli, da dobi enake koristi iz nje, kakor n. pr. naša država. No pri nas še nič ne čutimo teh koristij!

Rusija. Ruski car še biva vedno v Kodanju, pri stariših svoje soproge. Vidi se mu, da se čuti srčnišega, kakor doma. In to lahko, saj doma ne zna, kje da ne preži sovražnik. Carevič bode neki najmlajši sin carov, ker je na vse strani bolji, kakor starejša njegova brata. Koliko je na tej govorici resnice, ne moremo znati.

Rumunija. V Bukreštu se je rodil kraljeviču Ferdinandu sin in je dobil ime strijca, kralja Karola. Kralj je pruski princ in nima lastnih otrok. Veselje je neki v vsej državi veliko.

Bolgarija. Nekateri listi vejo veliko o spletkah, katere se vršijo zoper ministra Stambulova in knez sam je neki v zvezi z njimi. Nam pa se to ne dozdeva prav verjetno, kajti če knez ne mara več ministra, odpravi ga pač lahko brez taci spletek.

Srbija. Ako je polovica resnice na tem, kar se piše o razmerah med srbsko in našo državo, tedaj ne more ostati dolgo brez vojske. Mladi kralj bi po teh govoricah le hrepenel po taki vojski. ali čemu je bil potlej kralj, se le, ni dolgo tega, v Opatiji, torej na naši zemlji? Govorice bo torej najbrž dim brez ognja.

Turčija. Ker je kolera še vedno po nekaterih mestih, zato je »bliskov vlak« t. j. tak, ki gre po bliskovo iz Pariza skozi Dunaj v Carigrad, prenehal voziti. — Dolga iz zadnje vojske še sultan Rusiji ne more poplačati, ali zdi se, da se mu tudi nič kaj ne mudi s plačilom.

Afrika. Nadškof v Kartagini, ki je pod francosko vlado, postane neki kardinal rimske cerkve, To velja nekaterim za znamenje, da francoska republika ni brezverna. Kdo se smeje!

Amerika. V New-Yorku izhaja nov slov. list, »Glas naroda« in če ga sodimo po prvi številki, bode list vreden podpore tudi iz naših dežel. — Delavcem se tudi v novem svetu ne godi predobro, ker se jim plačilo znižuje ali pa jih kar odpustijo, če ni dela.

Za poduk in kratek čas.

Ženska vzgojevališča.

(Slov. gospodinjam posvečuje Jož. Fajdiga.)

Blage gospodinje slovenske, z Vami eno besedo! Ne bodite mi hude, ako prestopim prag Vašega svetišča — kuhinje in se malo pomudim okoli zadev, kakoršne prav za prav niso za nas moške. Pravico bi toraj imele, vzeti v roke kuhalnico, ali ogórek z ognjišča ter mi pokazati, kje je zidar »luknjo« pustil — toda, drage prijateljice, mile polovice človeškega življenja, nekoliko potrpite, morda Vam bode v korist, ako me slušate. Tudi mi možakarji znamo včasih o ženskih zadevah pravo pogoditi in kako bi nam smele to braniti? Se-li ne pripeti v naših čudnih časih, da se ženske istotako »zanimajo« za stvari, ki so po božji naredbi podrejene edino le možu in pogledajte tje v Ameriko! Tam so ravnotako ljudje, z istimi človeškimi prednostmi in slabostmi, kakor pri nas in pomislite, koliko koristnih naprav ustvari ondi možki duh za ženski delokrog, da toliko, da ondi ženski vže skoro več delati ne bode treba, ker jej naredé vse vže stroji in rade ali nerade priznavajo Američanke, da za izumljenje ustvarjen je le mož na svetu!

Toda k stvari.

Ne bodem Vam pripovedoval o električnih loncih, ne o strojih, da kruh pečejo, krompir lupijo in želje

režejo — na mislih pa mi je nekaj družega, za naše življenje za prvo mnogo koristnejše in to misel hočem izjaviti ter Vam jo položiti na Vaša mehka srca, da jo do dobrega prevdarite in ako Vam ugaja, tudi spravite v življenje.

Ta misel je: — »gospodinjska odgojevališča« pri nas po deželi!

Mnogokatera od Vas je morebiti vže tudi sama pri sebi gojila in z ozirom na ogromne nedostatke v našem gospodinjstvu, nedostatke, ki niso v čast ženstvu a v veliko kvar in škodo cele hiše, da cele občine in rodu, tudi želela taka odgojevališča?

Toda pričnimo o temelju prepótrebne te naprave in baš sedaj je doba, da zamoremo resno o tej ideji premišljevat: — jesen!

Poslednji poljski pridelki spravljajo se domu v varna zavetja shramb in po pravici vesel zamore biti poljedelec letos svojega vrta, svojega polja, kajti trud njegov povrnila mu je mati narava baš letos v toliki meri, kakor v malokaterem letu poprej. Brez skrbi toraj gleda bodočnosti v lice.

A tedaj nastopi vprašanje, v kateri meri se bode zamogel veseliti darov božjih, kako bode užival kot človek plemeniti sad zemlje, kateri sad čislati, kakor zasluži, razume le oni, ki ne misli o mogočnem stvarjenji božjem samo površno.

Žalostne izkušnje učijo, da baš oni del zemskega prebivalstva, ki je v neposredni dotiki s sadovi zemlje, kmetski stan, najmanje ve ceniti veliko vrednost teh sadov in da celo oni del tega stanú, skozi čegar roke edino gredó pot v želodec sadovi zemlje, to je ženstvo, največ greši zoper dobroto prirode.

Gotovo vsakdo, komur pridejo te vrstice v roke, imel je vže priliko opazovati, kako najogromnejši del naših, vzlasti mladih gospodinj dela z blagimi pridelki našega polja in vrta — da, kako vsled nevednosti svoje skrunijo božje darove, ne da bi jih, ako bi to znale, in kar je v današnjih dneh vže mogoče, ceniti in čislati, kakor se spodobi.

Želodec je najimenitnejši del telesa. Ako se njemu prikupiš, povrnil ti bo stotero trud, ki si ga imel zanj, toda gorje ti, ako ga užališ! Maščeval se bode grozovito nad teboj in tvojimi — nasledki, ki zadenejo vsled tega maščevanja tebe in tvojo družino, so nepreračunljivi. Ali se mi bode verjelo, da največ boleznij nastane iz pokvarjenega želodca? Mnogokrat mislimo, da je bilo krivo temu ali onemu bólu, ki je zavratno nastopilo, prehlajenje ali kaj drugega — narobe! Nasledki so bili pokvarjenega želodca in nezdravih, vsled slabih popačenih jedij nastalih bolezenskih kalij, ki so vže dolgo počivali v krvi in pri prvi priliki udarili na dan!

Kako pa se ujema tako početje naših gospodinj z njihovo družbinsko srečo?

Mislmo si mlado kmetsko dekle, ki je dozorelo za zakon. Mladenič, komur je izročil gospodarstvo in skrbi stari oča, izvolil si jo je, da ga spremlja na poti življenja ter mu sladi življenja dni, da mu ustvari srečo pod domačo streho. Joj, kako imeniten posel, kako visoko nalogo je prevzela v tem, da mu je podala roko v prisego, da hoče biti družina njegova, da ga hoče osrečiti v vsakem obziru!

Da, v vsakem! Toda kako bitko se je včasih prevaral mladi mož, prepričajo ga vže najposlednji trenotki.

Vže drugi dan, ko je stopila »nova gospodinja« pred novo ognjišče, pokazala se je vsa grozna nezmožnost njena za ta imenitni posel, pokazalo se je, da ni bila vredna časti, da se zove za gospodinjjo ter da bi bilo bolje, da bi ostala, od koder je prišla.

(Konec prih.)

Smešnica. Pijanček pride do oštarije pa nima denarja, veliko pa žeje. »Kaj čem?« tiplje po žepih »kaj čem? Tu nimam v hlačah denarja, doma pa hlače ne, ali žejo — tu in doma!«

Razne stvari.

(Volilni shod) bode v nedeljo dne 22. oktobra popoldne ob 3. uri v Sevnici. Poročala bodeta svojim volilcem g. drž. in dež. poslanec Miha Vošnjak o svojem delovanju v drž. zboru in g. dež. poslanec Jerman o svojem delovanju v deželni zboru. Pri tej priložnosti predstavil se bode tudi volilec kandidat za dež. poslanca, ki ga volijo mesta in trgi Celjske mestne skupine, g. dr. Juro Hrašovec iz Celja. Želeti je mnogoštevilne udeležbe od strani dotičnih volilcev.

(Imenovanje.) V c. kr. deželni šolski svet v Gradci so od svetlega cesarja imenovani ti-le gg.: Ant. Griessl, korar stolne cerkve v Gradci, dr. Iv. Križanič, korar stolne cerkve v Mariboru, dr. Rob. Leidenfrost, župnik lutrovske cerkve v Gradci, dr. Fr. Krones, profesor na c. kr. vseučilišči in H. Noč, ravnatelj na drugi c. kr. gimnaziji v Gradcu.

(Mestni šolski svet.) Zastopnik katol. cerkve je postal v mestnem šolskem svetu v Mariboru preč. g. dr. Jožef Pajek, korar stolne cerkve v Mariboru.

(Slov. posojilnica.) V Hrastniku se ustanovi kmalu slov. posojilnica in se nje delovanje raztegne tudi čez Trbovlje, kedar ji potrdi vlada pravila.

(Slovesnost.) Letos doteče 25 let, kar ima Vransko pravice trga in se pripravlja za to posebna slovesnost, ki se vrši koncem tega leta.

(Občinska volitev.) Dne 26. in 27. oktobra vrši se na Ostrožnem pri Celju volitev za občinski zastop. Do leta 1890 so imeli nemškutarji le-ta zastop v rokah, pri zadnjih volitvah so jim ga slov. kmetje izvili iz rok in upamo, da se isto zgodi tudi v prihodnji volitvi.

(Okr. šolski svet.) Okr. zastop v Mariboru je izvolil v okr. šolski svet gg. J. Bankalarija, J. Prodnigga in dr. Krenna iz Maribora ter E. Pistorja iz Šentilja v Slov. goricah in A. Damijana iz Sv. Jurija na Pesnici — tedaj same nemške (!) liberalce!

(Sadje.) Letos so imeli le po nekaterih krajih sadja in se ga je spečalo ondi še po dobri ceni, 12 do 13 gld. štrtinjak.

(Trgatev.) Letos se vrši trganje v lepem vremenu in je, kjer so gorice v redu delane, še precej dobro. Vino se prodaja »od preše« po 18—26 kr., v boljših goricah pa je cena še višja.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali vlč. g. Matija Stoklas, dekan v Braslovčah, 2 gld., č. g. Fr. Pignar župnik pri Mariji Snežnici, 10 gld., č. g. Jakob Canjkar, mestni župnik v Ormoži in dr. J. Weingerl, zdravnik v Krapinskih toplicah, vsak po 5 gld.

(Odpis davka.) Več okr. zastopov naših je podpisalo prošnjo, naj se odpišejo na več let davki posestnikom, ako jim poškoduje toča ali peronospora gorice. Njih prošnjo je poslanec dr. Gregorč izročil dne 13. oktobra drž. zboru.

(Južnoštajarska hranilnica) v Celji ima hranil za 1.028.304 gld. 23 kr. ter izposojil za 979.017 gld. in 26 kr. To so za kratki čas, kar obstoji, velika, častna števila!

(Toča.) Tik pred branjem, v torek, dne 10. oktobra, je pobila toča veliki del vinogradov v Ljutomerškem, Radgonskem in tudi v Ptujskem okraji. Škode je veliko, posebno še zato, ker je voda odnesla zbito grozdje in veliko rodne zemlje.

(Sejem.) Na Velikem trgu v Mariboru je sedaj po sobotah že jako živo in se žita, zelja, krompirja itd. pripelja vsako soboto veliko. Za prodajalce so priredili poseben red in tudi priprave.

(Obrekovanje.) »Mbg. Ztg.« nas dolži obrekovanja, ker smo povedali, da ima okr. zastop v Mariboru leta 1892 dolga za 3400 gld. in 20 kr. To je čudno obrekovanje, ali mar ne stoji tako v poročilu okr. zastopa? Tedaj se okr. zastop pač sam obrekuje in v njegovem poročilu še stoji celo več — da mu je že leta 1891 primanjalo 3326 gld. in 20 $\frac{1}{2}$ kr.

(Sadjereja.) Društvo »Sloga« v Čadramu priredi dne 29. okt. ob 3. uri popoldne svoj tretji občni zbor v bralni hiši g. Klineja s sledečim vspešnim: 1. Pozdrav predsednika, 2. poročilo o društvenem delovanju, 3. govor gospoda J. Belé o sadjarstvu in zlasti o jesenskih in zimskih in spomladanskih delih, 4. poročilo blagajnikovo 5. razni predlogi in nasveti in po zborovanju prosta zabava v gostilni g. Franca Klineja. — K pristopu v društvo in k obilni udeležbi zbora najuljudneje vabi vse bližnje in dalnje rodoljube društveni odbor.

(»Zvezdica.«) Znani skladatelj H. Volarič je zložil pod imenom »Zvezdica« polko-mazurko za glasovir in založil je lični listič L. Schwentner, knjigar v Brezicah, dobi se pri njem po 45 kr.

(Umrli) je dne 18. t. m. č. g. Mihael Milošič, župnik pri Sv. Benediktu v Slov. goricah v 73. letu svoje dobe. Pogreb bode v soboto popoldne.

(Vinorejstvo.) Štajarska hranilnica v Gradci je odločilo 100.000 gld. v podporo domačega vinorejstva in sicer daje najprej skozi tri leta po 5000 za nasajenje ameriških trsov v okuženih krajih.

(Kravo) so v noči 12. oktobra ukradli Karlu Čučku, kočarju v Št. Lenartu v Slov. goricah, ceni se na 70 gld.

(V Zrečah) umrl je gosp. Wukoschegg. Imenovanec je ob svojem času bil veljavna osebnost v občini.

(V Konjicah) so pri župnijske cerkvi potrebovali desek za jeden voz. In to 50 kron vredno blago je veldušno podaril vrli gospod Peter Dobnik, posestnik v Zrečah in v Konjicah.

(Požar.) V sredo, dne 11. oktobra so pogoreli pri Sv. Lovrenci na Dravskem polji trije kmetje in se sploh sodi, da jim je ogenj predstavila hudobna roka.

(Nova železnica.) Pregledovanje sveta za novo železnico iz Velenja v Spodnji Dravberk vrši se dne 16. oktobra in sklone se popisovanje dne 17. oktobra.

(V Kočevje!) Iz Ljubljane je šlo uno nedeljo nekaj nemških turnarjev v nemško Kočevje. Njim se je pridružilo tudi nekaj naših »Nemcev«: učitelj Tomič iz Sevnice, iz Celja pa Jamar, dr. Stepišnik in Vrhan. Je-li, bralec, da ti je to sama pristna nemška kri!

(Posebno pleme svinj.) Pri Brišniku v Braslovčah je tega meseca svinja angleškega in amerikanškega plemena povrgla 17 prasec in so vsi zdravi in trdni. Dobro bi bilo za naše kmete, ko bi se to vrsto svinj dobili, ker one hitro rastejo in se dobro redijo.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. L. Kramberger, župnik v pokoji pri Sv. Križu na Murskem polji, je umrl dne 15. oktobra v 74. letu in vlč. gosp. Janez Šribar, kn. šk. duh. svetovalec in dekan v Škalah, v 68. letu svoje dobe. Dekanijo Škale oskrbuje začasno č. g. Fran Smrečnik, župnik v Št. Ilju. Č. g. Ivan Medvešek, kapelan v Škalah, postal je ondi provizor. Č. g. novomešnik Jakob Vindiš pride za kaplana v Škale. Razpisana je imenovana župnija do 1. decembra t. l.

Loterijne številke.

Trst 14. oktobra 1893:	58, 23, 48, 3, 40
Linc	17, 28, 54, 85, 43

Dražba cerkvenega vina.

Dne 30. oktobra t. l. ob 9. uri predpoldan prodalo se bode po dražbi blizu 60 polovnjakov letošnjega izvrstnega vina s posodo vred ali brez nje.

Cerkveno predstojništvo pri Sv. Petru blizu Maribora. 1-2

Dražba novega vina.

Pri Sv. Barbari v Halozah se bode dne 23. t. m. ob 9. uri predpoldnevom v župniji 10 polovnjakov izvrstnega mošta po dražbi prodajalo.

Najboljše sredstvo

zoper
kašelj in
hripavost

in vse druge obolenosti
dihalnega aparata so

antikataralne

katranove pastile

lekarja G. Piccoli-ja v Ljubljani.

Te pastile, izredno omehčujoče, priporočati se morajo sosebno onim, katerih dolžnosti in opravi tirjajo čist, čil in krepak glas, kakor n. pr. pridigarjem, učiteljem, pevcem itd. Cena eni škatljici 25 novc. Vunanja naročila se točno proti povzetju zneska razpošiljajo.

Prodaja v Mariboru: lekar Bankalari, v Ptuj: Behrbalk, v Celji: Knpferschmied.

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačanim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrirani ceniki brezplačno in franko. 14-20

Hiša na prodaj!

Prav pripravljena hiša za kolarja, mesarja ali rokodelca v Loki na trgu, eno nadstropje visoka, posebno lepa, izvrstna in in svetla delarnica in lepo dvorišče. Cena je 950 gld. 2-2

Jožef Gradišnik, v Loki pri Zidanem mostu.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

Oelz-ova kava

priznana najboljši in izdatnejši dostavek h kavi. Dobi se v vseh prodajalnicah za špecerijsko in povzhitno blago.

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitki do 2 gld. 10 kr. 9-15

Razglas.

Mita Borlskega mosta čez Dravo se da v najem na eno, oziroma na tri leta od 1. januarja 1894 z izključno ceno 1214 gold.

Iz tega vzroka vrši se dne 3. novembra 1893 ob 10. uri predpoldnem pri tukajšnjem uradu očitna dražba in se morejo dražbeni pogoji vsaki dan pregledati v pisarni podpisane odbora.

Okrajni odbor na Ptuj, dne 11. oktobra 1893.

2-3

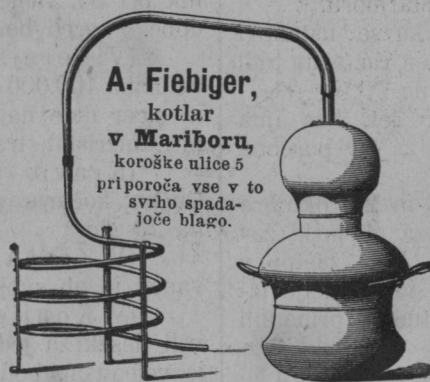
Natelnik: Zelenik, m. p.

Novi živinski sejem

vršil se bode dne 21. oktobra pri Mali nedelji.

Občinski urad Mala nedelja.

Meznarič, župan.

A. Fiebigler,
kotlar
v Mariboru,
koroške ulice 5
priporoča vse v to
svrhu spada-
joče blago.

Krasen harmonij,

s 13 spremeni, eno leto rabljen in za izvrstnega spoznan, je v sili na prodaj za 200 fl. Kje, pové uredništvo „Slov. Gosp.“ 2-2

Uradne in trgovske
KUVERTE
s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Leopold Tratnik
v Ljubljani
sv. Petra cesta šte. 27

filiala v Mariboru
Domgasse
št. 1.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svileni papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,

gosposke ulice šte. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdo. 35

Graščinsko oskrbnništvo Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

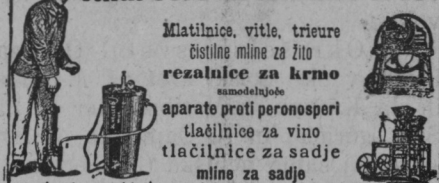
jabolčnico

po 100 litrov 8—10 gold. 22

Učenec in pomagač

se sprejmeta pri Franc Körner-ju, krojaču pri Sv. Ilju v Slov. goricah (Egydi-Tunnel).

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezačnice za krmo

samodelujoče

aparate proti peronosperi

tlačilnice za vino

tlačilnice za sadje

mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v

obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo

razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ
2/2 Fraterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrirani katalogi v semikem in glavnem jeziku zastojni in

poštne prosto.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene se se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

se priporoča prečistiti duhovščini in slov. cerkvenim predstojništvom, sploh vsem cerkvenim dobrotnikom za naročila cerkvenih posod in orodja, katere v raznih zlogih, od navadnega svečnika do najfiniješe umetno izdelane monštrance itd. izdeluje.

V zalozah

je veliko lepih različnih posod in orodja že izgotovljenih na razpolago, vsako naročilo se vestno in hitro izvrši iz različnih kovin — iz zlata, srebra, bakra, nikla itd.

Staro blago se popravi, pozlati, posrebrni in poniklja.

Ilustrovani ceniki na razpolago. 11-12

(Odgov. J. Otorepec.)

Odgov urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.